

SATAKUNNAN KANSA

Kuudesti viikossa ilmestyvä aamulehti

N:o 28

1928

Porissa perjantaina helmikuun 3 p:nä

Päätoimittaja Antero Lamminen

Porissa perjantaina helmikuun 3 p:nä

Ulkomaan postista.

HARVINAINEN KUNNIAN- OSOITUS.

Jokainen varmaankin muistaa ne edellisen vuosisadan loppupuolella ja nykyisen alkupuolella ilmestyneet intiaanikirjat, joilla saksalainen "tohtori" Karl May ilahdutti varsinkin nuorempaa polvea. Old Shatterhand, Old Firehand, Winnetou, Pitkä Davy, Paksu Jemmy j.n.e., j.n.e., olivat nimiä, jotka silloin olivat jokaisen koulupojan huulilla. Ja sellaiset kirjat kuin Karhuntappajan poika, Erämaan henki, Hopeajärven aarre ja Tumma mustangi luettiin suoraan sanoen rikki.

Mutta sitten kävi Karl Maylle ikävästi. Saksalaiset viranomaiset nimittäin keksivät, että hän nuoruudessaan oli itse ollut erään rosvoliiton johtajana ja sitäpaitsi oli häntä rangaistu muistakin lainrikkomuksista. Se tietysti vaikutti hänen kansansuosioonsa pahasti — ihmisten hän on aina ollut niin vaikeata erottaa kirjailijaa ja ihmistä toisistaan. Ja lisäksi eivät intiaanikirjat olleet enää niin hyvässä kurssissa kuin ennen. Maku oli muuttunut. Karl May kuoli hieman ennen maailmansodan puhkeamista.

Mutta vaikka hänen kirjansa yhä enemmän ja enemmän joutuvat unholaan, on hänellä kuitenkin vielä viisitoista vuotta kuolemansa jälkeen ystäviä, jotka häntä muistavat, ja hän saa osakseen kunnianosoituksia taholta, mistä niitä voisi vähimmän odottaa. Sarrasanin sirkus saapui nimittäin pari viikkoa sitten Dresde-

niin ja sen mukana oli joukko oikeita, pesunkestäviä siouxintiaaneja. Nämä vaelsivat eräänä päivänä mielukuisesti Radebeulin hautausmaalle ja lasivat seppeleen Karl Mayn haudalle. Tämän kunnianosoituksen jälkeen he menivät vainajan huvilaan, missä he polttivat rauhanpipun vainajan lesken kanssa, joka kestitti heitä parhaansa mukaan. Tästä siis näkyy, ettei intiaaniro-mantiikka ole maailmasta vielä tykänään kadonnut.

Kunhan ei vain Sarrasanin sirkuksen johtajalla olisi sormensa pelissä, sanoo lehti, josta olemme tämän jutun lukeneet.

S. 6